MANGROVE-TASKURAVUT

Geosesarma spp.

Tässä hoito-ohjeessa mainitut *Geosesarma* -suvun pienet taskuravut ovat kotoisin eri saariryhmistä Kaakkois-Aasiasta. Yleisintä lemmikkilajeistamme, *G. notophorum*-lajia tavataan Pulau Liggan saarella. Ohjetta voidaan karkeasti soveltaa myös muihin suvun lajeihin, joista mainittakoon esim. *Geosesarma sp. ”Red devil”* ja *G. sp. ”Vampire”*. Lajeja on paljon ja niitä tulee markkinoille uusia aika ajoin, vaikkakin ne ovat Suomessa harvinaisia.

Nämä ravut elävät maalla mangrovesoilla ja muilla kosteikkoalueilla eivätkä luonnossa joudu hakeutumaan veteen edes lisääntyessään.

Mangrovetaskuravut ovat pienikokoisia, ruumiiltaan melko litteitä taskurapuja, joiden väritykset vaihtelevat lajeittain sinimustasta ja violetista kirkkaan punaisen kirjavaan.

G. notophorum on jalkojensa kärkivälistä n. 4-5cm pitkä, ”vampire”-ravut suurempia.

G. notophorum on yleisväritykseltään harmaan-, jopa violettiin vivahtavan ruskea ja sillä on oranssit sakset. Päästä selvästi ulkonevat silmät ovat vihertävät. Ravulla on 8 kävelyraajaa sekä sakset.

Odotettavissa oleva elinikä on n. 2-4 vuotta.

Varovaiset, vilkasliikkeiset mangroveravut ovat taitavia kiipeilijöitä ja kaivautujia. Ne menestyvät yksin tai ryhmässä, mutta erityisesti koiraat voivat taistella elintilasta keskenään kohtalokkain seurauksin.

TERRAARIO

Yhden pienen lajin yksilön terraarion kooksi voisi suositella pohjapinta-alaltaan alkaen 30 x 30 cm kokoista terraariota, parille tai triolle 50 x 30cm. Mitä enemmän rapuja, sen enemmän tilaa. Varmista terraarion riittävä koko jo ostotilanteessa Faunattaren henkilökunnalta.

Terraarion pohjalle laitetaan kerros lannoittamatonta turvetta, kookoskuitua, kaarnahaketta, kuivattuja puiden lehtiä, hiekkaa tai näiden yhdistelmiä. Pohjan tulee pysyä kosteana ja eläinten on voitava kaivautua siihen niin halutessaan. Pohjalle asetellaan kiipeilyä ja piilottelua varten oksia, kantoja, kiviä, korkinpaloja tai muita sisusteita. Materiaaleja valittaessa on varmistuttava niiden myrkyttömyydestä ja turvallisuudesta ja kaikki sisusteet on pestävä huolellisesti kuumalla vedellä ennen käyttöä. Painavat esineet kuten kivet ja kannot kaivetaan pohjaan asti niin, ettei niiden alle voi kaivautua jumiin. Terraarioon on hyvä istuttaa myrkyttömiä eläviä kasveja joko suoraan pohjamateriaaliin tai omiin pieniin ruukkuihinsa. Myös elävien tai kuivattujen sammalien (esim. jaavansammal) käyttö on suositeltavaa kaivautumismahdollisuuksien ja kosteuden ylläpitämisen edistämiseksi. Mikäli sisusteita ja kasveja siirretään kala-akvaariosta on varottava kalatauteja ja niihin käytettäviä lääkkeitä, jotka molemmat voivat olla kohtalokkaita ravuille.

Sisustukseen kuuluu myös vesiastia, johon ravut mahtuvat halutessaan upottautumaan ja josta on helppo kiivetä pois ja takaisin. Vesi vaihdetaan ja astia pestään säännöllisesti mahdollisimman puhtaan veden takaamiseksi. Veden on oltava seisotettua tai kertaalleen keitettyä ja jäähdytettyä, sillä vesijohtoveden kloori syövyttää rapujen kiduksia ja aiheuttaa myrkytyksiä. Varsinkin voimakkaasti kuparipitoisen veden käsitteleminen vedenparannusaineella on välttämätöntä, sillä kupari on ravuille myrkyllistä.

Terraarion lämpötila pidetään huoneenlämpöisenä tai hieman korkeampana, n. 22-28-asteisena. Erillistä lämmityslaitteistoa tai UV- tms. erikoislamppuja ei välttämättä tarvita, mutta esim. akvaarioon soveltuvat päivänvalolamput ovat hyväksi kasveille ja korostavat rapujen värejä. Sopiva ilmankosteus on yli 75%, kuivuus vahingoittaa rapujen kiduksia. Ilmanvaihdosta on silti huolehdittava, ettei pohja homehdu.

RUOKINTA

Näiden rapujen ruokavalio koostuu pääosin selkärangattomista, kuten surviaisentoukista, pienistä sirkoista, jauho- ja buffalomadoista ja pätkityistä, pestyistä kastemadoista. Tarjota voidaan myös kotiloita, pakastegammarusta ja artemiaa. Ravuille maistuu myös lahoava lehtiaines. Lisäksi voidaan tarjota kypsennettyä kalaa, teollisia kalan- ja ravunruokia kostutettuina sekä erilaisia kasviksia pilkottuina, raastettuina tai keitettyinä. Hyviä vaihtoehtoja ovat porkkanaraaste, banaani ja muut hedelmät sekä salaatit. Kasviksissa vältetään happamia hedelmiä kuten sitrushedelmiä ja varotaan torjunta-ainejäämiä. Ruokaan voi ja kannattaa lisätä usein kalsiumpitoista vitamiinijauhetta. Lisäksi tarjolla voi pitää esim. seepiansuomun palaa kalkinsaannin tueksi. Mangroveravut eivät kestä suolaa.

Elävän ruoan ravut metsästävät itse, mutta tilannetta on tarkkailtava, etteivät syömättä jääneet ruokaeläimet jää juoksentelemaan terraarioon. Muu ruoka tarjoillaan helposti puhdistettavalta alustalta tai tarjoillaan eläimille ruokintapinseteillä suoraan ”käteen”.

PERUSHOITO

Taskurapujen hoitoon kuuluu ruokinnan lisäksi veden puhtaudesta huolehtiminen, kosteuden ylläpitäminen sumuttelemalla sekä ruoantähteiden huolellinen kerääminen terraarion pohjalta homehtumisen estämiseksi. Pohjamateriaali vaihdetaan aika ajoin puhtaaseen samasta syystä. Lämpötilaa ja ilmankosteutta seurataan asianmukaisilla mittareilla ja muutoksiin reagoidaan välittömästi.

Käsittelyä ei suositella, sillä ravut ovat pieniä, vikkeliä ja hauraita. Taitamaton käsittely tai karkaaminen jälkiseuraamuksineen voivat aiheuttaa ravuille hengenvaaran. Jos rapu on siirrettävä, sen voi tehdä kupin tai rasian avulla. Jos rapuun on ehdottoman pakko tarttua, se tehdään kuoren molemmista kyljistä kahdella sormella hellästi nostaen niin, että jalat eivät jää väliin eikä vatsapuolta paineta.

KUORENVAIHTO

Ravut luovat kuorensa kasvaessaan. Tämä tapahtuu niin, että selkäkilpi halkeaa, rapu ujuttautuu ulos kuoresta ja alla oleva uusi kuori alkaa kovettua. Juuri ennen kuorenvaihtoa ja heti sen jälkeen rapu ei syö. Tapahtumaan vaaditaan paljon kalsiumia, jota tulee olla rapujen ravinnossa jatkuvasti.

Kuorenvaihdon aikana on hyvä tarkkailla, etteivät lajitoverit vaurioita vielä pehmeäkuorista yksilöä. Mikäli rapu on menettänyt raajoja tapaturmaisesti tai reviirikiistoissa, ne kasvavat takaisin kuorenvaihtojen myötä.

LISÄÄNTYMINEN

Mangrovetaskurapujen sukupuolet erottaa päällisin puolin parhaiten koiraan suuremmista saksista. Koiraan sakset ovat myös erikokoiset keskenään, mutta tätä eroa ei aina erota paljain silmin. Varmin keino on katsoa alapuolelta ravun kuoren vatsaläpän leveyttä. Naaraan läppä on pyöreähkö ja lähes koko alakuoren takaosan levyinen koko matkalta, kun taas koiraan läppä kapenee päätä kohti huomattavasti muodostaen kolmion.

Täysikasvuiset ravut saattavat lisääntyä myös kotiterraariossa. Parittelussa koiras hakeutuu naaraan alapuolelle niin, että molempien vatsataskut ovat vastakkain. Koiras siirtää tällöin siittiöt naaraan taskuun rytmikkäästi heiluen. Tapahtuma saattaa alkuun muistuttaa tappelua. Naaras kantaa hedelmöityneitä munia piiloon kaivautuneena syömättä, kunnes munista kuoriutuu pieniä, valmiita rapuja.

Poikaset pysyttelevät emon kanssa muutaman päivän ennen itsenäistymistään, minkä jälkeen niille tarjotaan mahdollisimman pientä ruokaa kuten likoeläimiä.

MUUTA HUOMIOITAVAA

Mikäli rapusi lakkaa syömästä, käyttäytyy oudosti tai on sairaan oloinen, ota yhteyttä eläimen myyjään ja/tai rapuihin perehtyneeseen eläinlääkäriin.

Huolehdithan hygieniasta, pese kätesi aina ennen ja jälkeen raputerraarion hoitoa.

Teksti ja kuvat © Faunatar-ketju. Ohjeen jakaminen ja kopiointi sallittu ainoastaan Faunatar-ketjun myymälöille.